

Znáte Stodolní ulici? Z nevzhledných zchátralých baráků v centru Ostravy se před pár lety vylouplo několik desítek hudebních klubů a klubečků, kde to žije vřavou i muzikou do noci, ba i do rána. Slogan "Ulice, která nikdy nespí" už koluje po celé republice.

Jeden z menších klubů jménem Templ 25.4. svědčil křtu již třetí desky karvinské bluegrassové skupiny [Křeni](#).

Skupina Křeni

foto: www.sweb.cz/bgkreni ©

Možná bych se pro jistotu měla ještě zeptat, jestli znáte Křeny. Pokud ano, klidně přeskočte následující odstavec.

Kapela vznikla v říjnu 2000 a rychle přesvědčila znalce bluegrassu o svém umění a životaschopnosti. Velmi záhy se chlubí několika oceněními počínaje prvními místy v oblastních kolech Moravského vrabce (2002) či Trampské Porty (2003) až po vítězství na Banjo Jamboree v Čáslavi v roce 2004. Tou dobou mají za sebou první CD "**Tohle já znám**" (2003) s převážně převzatými písněmi (jen 2 melodie z vlastní autorské dílny), v polovině případů s vlastními českými texty. V roce 2005 naopak "

Leaving Home

" naznačuje, že se kluci chystají dobýt velký svět. CD výhradně autorské a z toho pouze 2 české texty, zbytek mezinárodně srozumitelný. Nápad zjevně vyšel, přišlo několik zahraničních vystoupení na Slovensku, v Polsku a v Litvě, ale také na známém festivalu European World of Bluegrass u nás, v Německu i v Nizozemí. Letos si vychutnali také hraní v Budapešti, jen prý ta cesta domů malým autem v pěti lidech se všemi nástroji zaváněla trochu horrorem?

Nejnovější deska je možná takovou zlatou střední cestou: Skladby vlastní i převzaté, zpěv česky i anglicky, každý si něco vybere - ale nemám v úmyslu psát recenzi, to přenechám povolanějším. Jen podotknu, že na CD zpívají všichni současní hráči kapely kromě Karla - ale ten se stal oficiálně stálým členem až od okamžiku vydání desky.

Jak tedy vše probíhalo?

Do Templu jsem vstoupila pár minut před osmou - také pokus o zlatou střední, protože při pátrání po začátku akce na mě na internetu vykoukly údaje 20:00 i 20:30, tudíž snaha stíhat a zároveň nečekat dlouho. Nakonec bylo správně za a) a na poslední chvíli jsem obsadila fakt poslední volný stoleček na kraji pódia. V několika okamžicích už se také do světla nahrnuli mladí, krásní a nadějní muzikanti - no vážně, neuvěřitelný věkový průměr (vzhledem k dosažené muzikantské zralosti) těsně nad dvacet! Pětice v obsazení: kapelník **Ondra Kozák** - kytara, housle, zpěv;

Michal Wawrzyczek

- banjo, zpěv;

Lukáš Rytíř

- kontrabas, zpěv;

Vítek Hanulík

- mandolína, zpěv;

Karel Začal

- dobro (vlastní výroby, prosím) spustí klasickou

Blue Night

. Pečlivě sestavený playlist nabízí pestré střídání starých hitů i novinek, opět i střídání jazyků, do toho vtipné Ondrovy průpovídky o jednotlivých členech i skladbách.

A, samozřejmě, hlavní akt, kvůli kterému se návštěvníci sešli. Drobný zádrhel (desky z lisovny ještě nedorazily) kapelník vyřeší s humorem jemu vlastním : "My teď pokřtíme jediný exemplář co tady máme a vy nám všichni slibte, že si příští týden přijdete to CD koupit." Kmotrem byl zvolen bývalý mandolinista skupiny **Petr Novák**, který prý za pobytu u Křenů odehrál v šesti zemích 99 vystoupení, 1500 sól a 150000 not a dostal za to 450 korun.

Představení pokračuje, z odehraných písní vzpomeňme alespoň ryze české novinky - smutnou píseň *Klaun* či optimistický *Tmavý kout*. A u instrumentálky *Píchneš se a co?!* si, prosím, nepopleťte písmenka - i když v kapele se lehce poopravený název rychle ujal. Ale, pochopitelně, za zmínku stojí i ty anglicky nazpívané, vždyť také některé z nich prorazily do zahraničních rádií (Austrálie, USA, Holandsko, Belgie, Francie), třeba

Cool Night

byla zařazena na kompilační CD EWOB 2006 holandského vydavatelství Strictly Country Records.

Večer zakončí klasika *500 Miles* s výmluvou, že v Čechách obvyklých *1000 mil* zkrátka odehrají o polovinu pomaleji.

Jistěže nechybí přídavek v podobě naprosto tradičního tradicionálu *Mama Don't Allow* a oficiální část je nenávratně minulostí, zbývá posezení s kamarády a příbuznými.

Jen se ještě pokusím kapelníka Ondru trochu vyzpovídat - například jak stíhá hrát ve třech kapelách najednou (kromě Křenů ještě **Petr Brandejs Band** i po léta známý, nyní vynovený **Fragment**

) a přitom studovat (a to tak, že vše z uvedeného fakt skvěle)?

"Stíhám to v pohodě. Přes rok je potřeba sladit kalendáře jen dvou kapel - PBB a Kreni. Hraní s Fragmentem je pouze sezónní za účelem hraní ve Státech na konci srpna, čemuž budou předcházet asi čtyři vystoupení v Evropě. Co bude dál se uvidí, zatím žádné dlouhodobější plány nemáme. A co se týče školy, tak jsem zrovna ve stádiu studia, které mi poskytuje nejvíc volného času, co jsem kdy měl."

Kde zkoušejí, a jak často, když každý z nich bydlí jinde a většina členů má ještě další projekty? "Kdysi kapela zkoušela dvakrát týdně, ale protože teď bydlíme od sebe dost daleko (Jeseník, Karviná?), zkouší se minimálně, intenzivní nacvičování probíhalo hlavně před nahráváním, kdy jsme měli několik celovíkendových zkoušek. Vzhledem k tomu, že bluegrass není tak hlučná muzika (když nepočítám banjo), tak se dalo zkoušet u banjisty doma. Je hlavně potřeba, aby člověk pracoval samostatně, hodně komunikoval se zbytkem kapely i mimo zkoušky a na ty pak

Na Stodolní nikdo nespí, tam své CD Kreni krtí

Napsal uživatel Lucy

Pondělí, 11 Červen 2007 04:00

přišel maximálně připravený, takže není potřeba trávit čas zdlouhavým secvičováním vokálů a můžeme se raději věnovat aranžím a věcem, které se doma nacvičit nedají. Přes rok využíváme ke zkoušení čas před vystoupeními."

Jaké mají plány s hraním v nejbližší budoucnosti? Z dosavadního seznamu koncertů mám dojem, že hrají pomalu stejně často v zahraničí jako doma a není toho přehnaně moc, spíš festivaly než klasické koncerty?

"Teď bychom hlavně chtěli všem představit to, na čem jsme pracovali posledního půl roku - naši desku. To, že hráváme dost i v zahraničí, je způsobeno příhraničními vztahy s polskými a slovenskými hudebními akcemi a poměrně úzce spolupracující bluegrassovou komunitou v Evropě. Moc rádi představujeme náš bluegrass tam, kde ho příliš neznají, k tomu patří samozřejmě i koncerty u nás, ale vzhledem k tomu, že tento žánr příliš neumožňuje kapelám mít manažera, soustředíme se hlavně na zavedené bluegrassové festivaly a klubové akce, kde lidé ví, na co jdou."

Jo, abych nezapomněla: Nový počín zde popisovaný se jmenuje **For Sale** - přejme mu tedy, ať dostojí svému názvu a dobře se prodává.